

Minister Infrastruktury

Znak pisma: DDP-1.054.15.2024

Warszawa, 25 lipca 2024

Szanowny Pan

Szymon Hołownia

Marszałek Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na interpelację nr 3549 Postów na Sejm RP: Pauliny Matysiak, Klaudii Jachiry oraz Franciszka Sterczewskiego w sprawie *podwójnych standardów w nakładaniu sankcji na kierowców parkujących w strefie płatnego parkowania*, uprzejmie przedstawiam poniższe stanowisko, w zakresie swojej właściwości.

Na wstępie należy wskazać, że zgodnie z obowiązującymi przepisami tj. art. 13 ust. 1 pkt 1 i art. 13b ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U z 2024 r. poz. 320) korzystający z dróg publicznych są obowiązani do ponoszenia opłat za postój pojazdów samochodowych na drogach publicznych w strefach płatnego parkowania. Opłatę pobiera się za postój pojazdów samochodowych w strefie płatnego parkowania, w wyznaczonym miejscu, w określone dni robocze, w określonych godzinach lub całodobowo, zaś w śródmiejskiej strefie płatnego parkowania opłata może być pobierana codziennie. Strefę płatnego parkowania ustala się na obszarach charakteryzujących się znacznym deficytem miejsc postojowych, jeżeli uzasadniają to potrzeby organizacji ruchu, w celu zwiększenia rotacji parkujących pojazdów samochodowych lub realizacji lokalnej polityki transportowej, w szczególności w celu ograniczenia dostępności tego obszaru dla pojazdów samochodowych lub wprowadzenia preferencji dla komunikacji zbiorowej.

Mając powyższe na uwadze należy wyjaśnić, że ustawodawca, wprowadzając w *ustawie o drogach publicznych* możliwość tworzenia stref płatnego parkowania, kierował się przede wszystkim potrzebą zaprowadzenia ładu przestrzennego, gdyż towarzyszący rozwojowi aglomeracji miejskich wzrost ilości posiadanych przez obywateli aut sprawił, że w centrach miast zaczęło brakować przestrzeni do ich parkowania (zwykle w takich też miejscach powstają strefy płatnego parkowania). Przez ustalenie strefy płatnego parkowania należy zatem rozumieć określenie granic obszaru, który charakteryzuje się znacznym deficytem miejsc postojowych i w związku z tym za postój w tym obszarze pobiera się opłatę. Ustawodawca nakazuje organowi właściwemu do zarządzania ruchem wyznaczenie w tej strefie, w uzgodnieniu z zarządcą drogi, miejsc przeznaczonych na postój pojazdów, w tym stanowisk przeznaczonych na postój pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową. Nie cały więc obszar strefy płatnego parkowania jest miejscem, w którym za postój pojazdów samochodowych można pobierać opłaty. Jednocześnie w myśl art. 13f ust. 1 ww. *ustawy o drogach publicznych* w przypadku nieuiszczenia opłaty za postój pojazdu w strefie płatnego parkowania – zarząd drogi, a w przypadku jego braku zarządca drogi pobiera opłatę dodatkową. Tym samym w razie pozostawienia pojazdu w strefie płatnego parkowania na wyznaczonym miejscu bez uiszczenia opłaty za parkowanie, powstaje z mocy prawa obowiązek uiszczenia opłaty dodatkowej, a opłata ta obciąża korzystającego z drogi. Przy czym w orzecznictwie, podobnie jak w piśmiennictwie, przyjmuje się, że może nim być zarówno właściciel, jak i każda inna osoba, która faktycznie włada danym pojazdem. Należy także wskazać,

że strefa płatnego parkowania oczywiście powinna być oznakowana zgodnie z przepisami o ruchu drogowym, zaś miejsca w strefach płatnego parkowania muszą być wyznaczone w zgodzie z ogólnymi przepisami *ustawy Prawo o ruchu drogowym* dotyczącymi możliwości postoju i zatrzymywania się pojazdu. W ocenie resortu infrastruktury zasady postoju pojazdu na drodze publicznej w strefie płatnego parkowania są czytelne i resort nie planuje wprowadzania zmian w tym zakresie.

Jednocześnie pragnę zwrócić uwagę na konieczność odróżnienia postoju pojazdu na drodze publicznej w strefie płatnego parkowania (tj. parkowania za opłatą w miejscu do tego wyznaczonym) od postoju na drodze publicznej niezgodnie z przepisami *ustawy Prawo o ruchu drogowym* tj. w miejscach niedozwolonych bądź niezgodnie ze znakami drogowymi. Nieprawidłowe zachowanie kierującego wynikające bezpośrednio z przepisów ruchu drogowego stanowi wykroczenie i powinno być nadal sankcjonowane mandatem karnym, a nie opłatą dodatkową wynikającą z *ustawy o drogach publicznych*. Resort infrastruktury nie podziela zatem stanowiska, by w sytuacji postoju pojazdu poza miejscem wyznaczonym w strefie płatnego parkowania pobierana była opłata dodatkowa z *ustawy o drogach publicznych*. W ocenie resortu przedstawiony problem niestosowania się przez kierujących pojazdami do zasad ruchu drogowego i parkowania pojazdów w miejscach niedozwolonych dotyczy nie tylko postoju w miastach, w których została utworzona strefa płatnego parkowania. Wprowadzenie zaś proponowanego postulatu różnicowałoby takie samo niezgodne z prawem zachowanie kierującego tzn. postój w miejscu niedozwolonym w zależności od miejsca tego postoju tzn. w strefie płatnego parkowania lub też poza nią.

Mając powyższe na uwadze, w ocenie resortu infrastruktury, w sytuacji gdy pojazd zaparkował w miejscu niedozwolonym tzn. niezgodnie z przepisami *ustawy Prawo o ruchu drogowym* nakładany powinien być mandat karny za naruszenie przepisów o ruchu drogowym, zaś przedstawiony problem wydaje się, że sprowadza się przede wszystkim do kwestii wysokości mandatów oraz ewentualnej zmiany obecnie obowiązujących zasad w ich nakładaniu. Przy czym kwestie dotyczące wysokości mandatów i nadzoru nad Policją pozostają we właściwości Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Z poważaniem

Dokument podpisany elektronicznie przez:

z upoważnienia Ministra Infrastruktury

Przemysław Koperski

Podsekretarz Stanu